

מ"ת 33678/11/15 - מדינת ישראל נגד ש פ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

24 נובמבר 2015

מ"ת 33678-11-15 מדינת ישראל נ'
(עציר)
בפני כב' השופטת נעה תבור

מדינת ישראל

המבקשת

ש פ (עציר)

נ ג ד

המשיב

נ ו כ ח י מ :

ב"כ המבקשת : עו"ד עדי חביב

ב"כ המשיב : עו"ד ניר אלפסה

המשיב הובא ע"י השב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

למשיב מיוחסות עבירות איומים, תקיפה ושימוש בכח למנוע מעצר. אין מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה. הסניגור ביקש להורות על זיכוי של המשיב בשים לב לחוות דעת פסיכיאטרית אשר מצאה כי המשיב אינו אחראי למעשיו ואינו כשיר לעמוד לדין.

מאחר שלא קיימת הסכמת הצדדים בשאלת קבלתה של חוות הדעת הפסיכיאטרית בכל הנוגע לכשירות המהותית, הרי שלא ניתן לסיים את ההליך בעניין זה בפניי, כמי שדנה בשאלת מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

הסניגור לא עמד על הזכות לנהל את ההליך העיקרי, ותחת זאת ביקש לחלופין להורות על הפסקת ההליכים תוך שמירה על הטענות המהותיות לתיק העיקרי ככל שההליכים יחודשו.

הצדדים נחלקו בקשר למשך האשפוז המירבי.

בעניין זה ניתנו החלטות שונות במותבים שונים. כאשר הובאה שאלה להכרעת בית המשפט העליון, סבר בית המשפט כי אין צורך להכריע במחלוקת, שכן צפוי תיקון בחקיקה בתקופה הקרובה. בהיעדר הכרעה ברורה, לא ניתן להסתמך על אמרת אגב ככזו התומכת דווקא בקביעת משך אשפוז מירבי קצר מהעונש הקבוע לצד העבירה. לו פירשתי את אמרת האגב כטענת הסניגור, הרי שהיתה מתייתרת ההכרעה העניינית ולשם כך בדיוק הובאו הדברים בפני בית המשפט העליון.

כשלעצמי הבעתי עמדתי בהחלטות קודמות, כי לבית המשפט קיים שיקול דעת באופן המאפשר לקצוב משך אשפוז קצר מזה המירבי. עם זאת, קיים הבדל מהותי בין תקופת אשפוז לבין עונש מאסר. מדובר במהות שונה ובתכלית שונה העומדת מאחורי הקביעה.

כאשר לא קיים חוסר הלימה בין נסיבות הארוע ונסיבותיו של הנאשם, לבין משך התקופה הנגזרת מעונש המאסר, אינני רואה מקום לקצוב פרק זמן קצר יותר.

אין בכך כדי למנוע מהפסיכיאטר המחוזי לעשות שימוש בסמכויות העומדות לרשותו ולהורות על שחרור מאשפוז לפי התקדמות הטיפול במשיב.

במסגרת סמכויותי על פי סעיף 170 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) תשמ"ב - 1982 ועל פי סעיף 15 (א) לחוק לטיפול בחולי נפש תשנ"א - 1991, נוכח חוות הדעת הפסיכיאטרית, אשר עולה ממנה כי המשיב אינו כשיר כיום לעמוד לדין, וכן לנוכח עמדת הצדדים, אני מורה כדלקמן:

1. ההליכים בתיק העיקרי נגד הנאשם יופסקו;
2. הנאשם יאושפז במקום עליו יורה הפסיכיאטר המחוזי, לאחר שנמצא כי קיימת מסוכנות ומצבו מצריך אשפוז;
3. תקופת האשפוז המירבית היא על פי סעיף 192 לחוק העונשין. מדובר בפרק זמן מירבי של 3 שנים.
4. הפסיכיאטר המחוזי מתבקש להודיע לסניגוריה הציבורית, על מועד הבאת הנאשם בפני הועדה הפסיכיאטרית. ככל שהוועדה תחליט על שחרור או חופשות כאמור בסעיף 28(ד) לחוק, תודיע לעו"ד מיטל סטי ממפלג תביעות ת"א.

המזכירות תשלח עותק החלטה זו לפסיכיאטר המחוזי ולסניגוריה הציבורית. תשומת הלב מופנית לכך שהמשיב מבקש להיות מיוצג על ידי עורך דין בהליכים בפני הועדה על פי חוק הטיפול בחולי נפש.

ניתנה והודעה היום י"ב כסלו תשע"ו, 24/11/2015 במעמד הנוכחים.

נעה תבור, שופטת

הוקלדעלידיציפיבסלו